

Tjen ligesom Jesus gjorde

Ugens vers

"Da han så folkeskarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde" (Matt 9,36).

Introduktion

Jesus tænkte virkelig på andre mennesker. Han var mere interesseret i deres behov end sine egne. Hele hans liv fokuserede han på andre. Hans tjeneste bestod i kærlig medlidenhed. Han opfyldte sine medmenneskers fysiske, mentale og følelsesmæssige behov, og derigennem blev deres hjerter modtagelige for de åndelige sandheder, han lærte. Når han helbredte spedalske, åbnede blindes øjne, gav døve hørelse, befriede besatte, mættede sultne og viste omsorg for mennesker i nød, blev deres hjerter berørt og deres liv forvandlet.

Når mennesker oplevede, at hans omsorg var ægte, åbnede de sig for de åndelige sandheder, han lærte. "Vi kan kun komme i forbindelse med offentligheden, hvis vi bruger Kristi fremgangsmåde.

Frelseren færdedes blandt mennesker og viste dem, at han ønskede dem det bedste. Han havde medfølelse med dem og hjalp dem med at løse deres problemer. På den måde fik de tillid til ham. Så sagde han til dem: "Følg mig" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 84). Jesus indså, at verden havde brug for en demonstration af evangeliet i praksis lige så meget som en forkyndelse af det. Et levende vidnesbyrd gennem en karakter, der ligner Kristus i fuldt ud at tjene andre, er et mægtigt vidnesbyrd over for verden, som gør de ord, vi taler, troværdige.

Ugens tekster

- Matt 5,13-14
- Fil 2,15
- Mark 12,34
- Ef 4,15
- Matt 4,23-25
- Matt 25,31-46

Jesu holdning over for andre

Jesus så altid efter det gode i andre mennesker. Han fremhævede det bedste i dem. Et af de kritikpunkter, de religiøse ledere på hans tid kom med, var, at han "tager imod syndere og spiser sammen med dem" (Luk 15,2). De var bekymrede over, at han var sammen med "de ugudelige". Deres opfattelse af religion handlede mere om afstand end engagement. De blev overrasket, da Jesus sagde om sig selv: "Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere" (Matt 9,13).

De skriftkloges, farisæernes og saddukæernes religion handlede om at undgå noget. De tænkte; "Gør alt, hvad du kan for at undgå at blive besmittet med synd." Jesus var uden synd; men han kastede sig ud i vores øglehul af en verden for at frelse den, ikke for at undgå den. Han er "verdens lys" (Joh 8,12).

Matt 5,13-14

Hvilke to illustrationer bruger Jesus til at beskrive sine efterfølgere? Hvorfor tror du, at han brugte netop disse to illustrationer? Se også Joh 1,9; Joh 12,46; Fil 2,15.

Salt var en af de vigtigste resurser i oldtiden. Det var meget værdifuldt, og på nogle tidspunkter brugte de romerske hærstyrker salt som betalingsmiddel. Salt var et symbol på stor værdi. Det blev også brugt til at bevare og give smag til fødevarer. Da Jesus brugte salt som en illustration på sine efterfølgere, sagde han i virkeligheden, at det, der virkelig er værdifuldt i verden, ikke er de mægtigste og rigeste mennesker. Verdens sande rigdom er engagerede kristne, som gør en forskel for Guds rige. Deres uselviske handlinger bevarer godhed i verden og giver en god smag til omgivelserne.

Den anden illustration, som Jesus brugte i Matthæus, var "verdens lys". Lys undgår ikke mørket. Det skinner i mørket. Det adskiller sig ikke fra mørket. Det gennemtrænger mørket, og gør mørket til lys. Jesu efterfølgere skal gennemtrænge denne verdens mørke i deres nabolag, landsbyer og byer for at oplyse dem med Guds herlighed.

Til eftertanke

Tænk over Jesu ord i Joh 17,15-18. Hvordan skal vi forstå tanken om at være adskilt fra verden og at undgå verden? Er det det samme? Hvad mente Jesus, da han bad om, at hans efterfølgere skulle være i verden, men ikke af verden? Hvordan gør vi det?

Hvordan behandlede Jesus andre mennesker?

Jesu mål var at få det bedste frem i andre mennesker. Selv når omstændighederne var meget vanskelige, reagerede han nådefuldt. Lukasevangeliet fortæller, at skaren "undrede sig over de nådefulde ord, som udgik af hans mund" (Luk 4,22), og Johannesevangeliet tilføjer, at "nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus" (Joh 1,17). Han havde en afvæbnende holdning over for andre. Hans nådefulde ord vakte velvilje i deres hjerter.

Matt 8,5-10
Mark 12,34

Hvilke opmuntrende ord fyldt med håb talte Jesus til to så forskellige mennesker som en romersk soldat og en jødisk skriftlærd?

Jesu ord til en romersk militærofficer var revolutionerende. Tænk over, hvad denne professionelle officer må have følt, da Jesus sagde, at han ikke havde fundet så stor en tro hos nogen i Israel. Tænk også over den jødiske skriftekloges tanker, da Jesus sagde til ham: "Du er ikke langt fra Guds rige".

Jesus havde evnen til at få det bedste frem i mennesker. Der er ikke meget, der som et komplement kan få hjertet til at åbne sig for evangeliet. Se efter det gode i mennesker omkring dig og lad dem vide, at du sætter pris på dem.

Es 42,3
Kol 4,5-6
Ef 4,15

Sammenlign teksterne. Hvilke vigtige principper lærer disse tekster os om, hvordan vi skal dele vores tro med andre, og om vores forhold til dem?

Når vores ord er opmuntrende og fyldt af nåde, har de en positiv indflydelse på andre mennesker. Esajas' profetiske ord åbenbarer, at Jesus ikke ville sønderbryde "det knækkede rør" eller slukke "den osende væge". Jesus var med andre ord så fuld af omtanke for andre, at han var påpasselig med ikke at påføre unødvendig smerte til en person, som netop var kommet til tro, eller udsukke de mindste gløder af tro i deres hjerter.

Til eftertanke

Hvorfor er måden, vi siger noget på, ligeså vigtig eller måske endnu vigtigere end, hvad vi siger? Hvad er din reaktion på følgende udtalelse: "Sandhed er sandhed, og folk må tage imod den eller lade være"?

Jesus – den store læge, 1. del

Jesu evangelistiske metode bestod i langt mere end udenadslærte taler og færdigproducerede præsentationer. Den var ligeså rig og dynamisk, som selve livet. Hver dag omgås vi mennesker med mange forskellige behov, både fysiske, mentale, følelsesmæssige og åndelige. Kristus ønsker at afhjælpe disse behov gennem os, når vi viser omsorg for menneskers ensomhed, sorg eller smerte, men også for deres glæde, håb og fremtidsdrømme.

Jesus opfyldte menneskers følte behov, så han også kunne komme til at opfylde deres fundamentale behov. Et følt behov er et område af tilværelsen, hvor mennesker allerede føler, at de ikke selv kan løse et problem. De har måske brug for at holde op med at ryge, gå ned i vægt, spise sundere eller reducere deres stressniveau. Det kan også dreje sig om behovet for et sted at bo eller medicinsk hjælp. Det kan være behovet for rådgivning i forbindelse med familie eller ægteskab.

Det fundamentale behov derimod er det, et menneske har allermost brug for, nemlig et personligt forhold til Gud og erkendelsen af, at deres liv har evighedsbetydning. Forligelse med Gud er vores fundamentale behov i en ødelagt verden.

Læs beretningerne om den lamme mand og kvinden med blødninger. Hvilke indikationer finder vi i begge disse beretninger om, at Jesus sammenkædede fysisk helbredelse med det fundamentale behov for forligelse med Gud?

Som den store læge udførte Jesus langt mere end kun fysisk og følelsesmæssige helbredelser. Han længtes efter, at mennesker skulle opleve den helhed, som synden har ødelagt. For Kristus var fysisk helbredelse uden åndelig helbredelse ufuldstændig. Hvis Guds kærlighed motiverer os til at ønske fysisk og følelsesmæssig velvære for en person, vil den motivere os endnu mere til at ønske vedkommendes åndelige velvære, så han eller hun kan få et rigere liv både her og i evigheden. Alle dem, Jesus helbredte, døde trods alt til sidst. Deres fundamentale behov var derfor i allerhøjeste grad åndeligt.

Hvad kan vores kirke gøre for at opfylde menneskers behov og vise, at vi bryder os om dem? Hvad kan I gøre i jeres menigheds lokal-område for at hjælpe mennesker både fysisk og åndeligt?

Matt 9,1-7
Mark 5,25-34

Til eftertanke

Jesus – den store læge, 2. del

Matt 4,23-25
Matt 9,35

Hvilke tre dele dannede grundlaget for Jesus arbejde? Hvordan opfyldte han menneskers behov, og hvilken indflydelse havde det på deres liv?

Jesus kombinerede undervisning, prædiken og helbredelse i sit arbejde. Han delte evigtgyldige principper med mennesker, så vi alle kan finde mening og formål med tilværelsen. Han sagde: "Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod" (Joh 10,10). Hans arbejde åbenbarede en overflod af nåde. Han kom for at gøre det muligt for os at leve i en overflod af nåde både nu og i al evighed,

Mark 1,32-39

Jesus havde hele dagen helbredt de syge og uddrevet dæmoner. Efter at have tilbragt næste morgen i bøn, mens nye skarer ledte efter ham, forlod han landsbyen og tog et andet sted hen. Hvorfor helbredte han ikke dem, der kom? Læg mærke til hans reaktion i vers 38-39.

Denne beretning er meget oplysende. Dagen efter, at han har helbredt store skarer, forlader han de mennesker, der søger ham, og som stadigvæk har brug for at blive helbredt. Hans forklaring er, at hensigten med hans komme til jorden var at forkynde evangeliet. Jesus var ikke blot en opsigtsvækkende mirakelmager. Han var Guds hellige søn, som kom for at frelse. Han var ikke tilfreds med kun at helbrede fysiske lidelser. Han længtes efter, at mennesker skulle modtage det evige livs gave, som han tilbød dem. Han sagde tydeligt, hvad hans hensigt med at komme til jorden var: "For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte" (Luk 19,10). Hver eneste helbredelse var en anledning til at åbenbare Guds karakter, lindre smerte og give en anledning til at få evigt liv.

Til eftertanke

Er det muligt at leve det liv i overflod, som Jesus tilbyder, hvis man er fattig eller syg? Tilbød Jesus noget dybere end fysisk helbredelse? Hvordan kan vi lede mennesker til åndelige sandheder, når vi hjælper dem i deres fysiske og følelsesmæssige vanskeligheder?

Det vigtigste for Jesus

Jesu budskab til sine disciple i Matt 24 kombinerer Jerusalems ødelæggelse med tiden lige før hans genkomst, og det efterfølges i kapitel 25 af tre lignelser om endetiden. Disse lignelser beskriver de karakteregenskaber, som virkelig betyder noget for Jesus, hos det folk, som venter på hans genkomst. Lignelsen om de ti brudepiger understreger vigtigheden af et ægte og oprigtigt liv, der er fyldt af Helligånden. Lignelsen om de ti talenter understreger betydningen af trofast at bruge de gaver, som Gud har givet hver eneste af os. Lignelsen om fårene og bukkene åbenbarer, at sand kristendom hjælper de mennesker i nød, som Gud bringer ind i vores liv.

Matt 25,31-46

Hvordan beskriver Jesus sand kristendom? Hvilke områder af tjeneste taler disse vers om?

Er det muligt, at disse vers taler om mere end at hjælpe mennesker med deres fysiske behov, selv om det ikke bør forsømmes? Der findes en skjult tørst efter Jesus i menneskers hjerter, som længes efter at blive tilfredsstillet (Joh 6,35; Joh 4,13-14). Vi er alle fremmede, som længes efter et hjemland, indtil vi opdager vores sande identitet i Kristus (Ef 2,12-13.19). Vi er åndeligt nøgne, indtil vi bliver iklædt hans retfærdighed (Åb 3,18; Åb 19,7-8).

De gammeltestamentlige profeter beskrev menneskers tilstand som håbløs syg (Es 1,5; Jer 30,12-15). Syndens sygdom fører til død; men profeten henviser os til lægemidlet. "Jeg heler dine sår, læger dig efter de slag, du fik, siger Herren" (Jer 30,17). Jesus er lægemidlet for den livstruende sygdom i vores sjæl.

Lignelsen om fårene og bukkene formaner os til at hjælpe vores medmennesker med deres fysiske behov; men den gør mere end det. Det er beretningen om Kristus, som opfylder vores sjæls dybeste behov, og han indbyder os til at blive hans medarbejdere i tjenesten for andre mennesker. At leve et selvoptaget liv og forsømme andres fysiske, mentale, følelsesmæssige og åndelige behov er at risikere evig fortabelse. De, som i lignelsen giver deres liv til noget ud over dem selv, bliver rost af Herren og budt velkommen til evigt liv. Men de, som selvisk søger efter at opfylde deres egne planer og forsømmer andre menneskers behov, bliver fordømt af Herren.

Til videre studium

"Der er mange mennesker, som ikke tror på Gud. De har heller ikke tillid til mennesker. Men de sætter pris på, at man hjælper dem, og har medfølelse med dem. Det gør et dybt indtryk på dem, når de ser, at et menneske, som hverken forventer ros eller belønning, kommer ind i deres hjem, og tager sig af de syge, giver de sultne mad, klæder de nøgne, trøster de sørgende og stilfærdigt minder alle om ham, hvis kærlighed og medfølelse kommer til udtryk gennem dette menneske. Disse mennesker bliver taknemmelige. Troens flamme tændes i deres indre. De kan se, at Gud har omsorg for dem, og nu er de villige til at lytte til hans ord" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 85-86).

Jesu uselviske tjeneste åbner menneskers hjerter, nedbryder fordomme, og skaber respekt for evangeliet. Menigheden er Kristi legeme, som i kærlighed hjælper mennesker allevegne. Kristus sender os ud i vores lokalområder for i hans navn at gøre en forskel. Vi har brug for at være på vagt mod at blive smittet af verden; men vi må alligevel lære at nå mennesker, hvor de er, og at blive brugt af Gud, som ønsker at føre mennesker fra, hvor de er, til hvor de burde være.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvorfor er Jesu medfølende tjeneste i så stor grad i stand til at nedbryde fordomme og åbne mennesker for åndelige sandheder? Forestil dig, hvor effektivt vores vidnesbyrd som kirke ville være, hvis vi udviste den samme omsorg for andre, som Jesus.**
- 2. Har du prøvet at sige noget, der måske både var sandt, rigtigt og nødvendigt, men hvor du fik sagt det med en forkert tone og holdning – måske fordi du var for ivrig? Hvad har du lært af din erfaring, som kan hjælpe dig i lignende situationer?**
- 3. Tænk over, at alle de mennesker, som Jesus helbredte eller opvakte fra de døde, alligevel døde før eller siden. Fortæller det os noget om, hvad vi bør fokusere på i vores søgende arbejde og tjeneste for andre?**
- 4. Hvilke former for udadvendt arbejde kan din lokale menighed tage del i, som I ikke allerede gør?**
- 5. Hvordan kan vi skabe åndelige anledninger for søgende mennesker gennem de tjenester, vi føler er nødvendige?**

